

Patrocinadors principals de l'OSV:

Patrocinadors de l'OSV:

Mitjà oficial:

LAVANGUARDIA

L'OSV forma part del:

Enrique Lapaz, *piano*

Nascut a València el 1988. Guanyador del XVII Concurs Internacional de Piano de Sant Sebastià i del XXII Concurs Internacional Ricard Viñes. Ha realitzat concerts a les sales més importants de l'Estat espanyol i a Rússia; també ha actuat a França, Alemanya, Anglaterra, Bielorússia, Lituània i Estònia. Destaca la seva participació en diferents cicles i festivals del panorama nacional i internacional. És membre del Trio Syrah.

James Ross, *director*

Director titular de l'Orquestra Simfònica del Vallès, director musical de la Jove Orquestra dels Estats Units i membre de la Facultat de Direcció d'Orquestra de l'Orquestra de la Juilliard School. Músic de renom internacional, les seves activitats musicals abasten tres camps: direcció d'orquestra, intèrpret de trompa i ensenyament. Nascut a Boston, va créixer estudiant la trompa i en va obtenir la llicenciatura a la Universitat de Harvard el 1981. Després de la graduació, va començar els estudis de direcció amb Kurt Masur a Leipzig, mentre exercia com a trompa solista de la prestigiosa Gewandhausorchester de Leipzig, tot convertint-se en el primer membre americà d'aquesta formació en els 250 anys d'història de la institució. Durant setze anys ha estat director de l'Orquestra de la Universitat de Maryland.

Orquestra Simfònica del Vallès (OSV)

Va néixer el 1987 en el si de l'Associació d'Amics de l'Òpera de Sabadell i molt aviat s'estructurà com una societat anònima laboral, en què els treballadors en són alhora els propietaris. La seva activitat se centra a la ciutat de Sabadell, amb una temporada pròpia i com a orquestra del circuit Òpera a Catalunya, i al Palau de la Música Catalana, amb el cicle de concerts Simfònics al Palau. N'han estat directors titulars A. Argudo, J. Mora, S. Brotons, E. Colomer, D. Giménez Carreras i Rubén Gimeno. Des del setembre del 2017 ho és James Ross. Ha rebut el Premi Nacional de Música 1992, atorgat per la Generalitat de Catalunya, i la Medalla d'Honor 2012 de la ciutat de Sabadell.

Dipòsit legal: B4839-2018

Bolero de Ravel

DISSABTE, 17 DE MARÇ DE 2018 - 18.30 h
Palau de la Música Catalana - Sala de Concerts
Simfònics al Palau

Enrique Lapaz, piano
(guanyador del Concurs Internacional de Piano Ricard Viñes 2016)
James Ross, director
Orquestra Simfònica del Vallès

Amb la col·laboració de:

Troba'ns a:
www.palaumusica.cat
www.orfeocatala.cat
www.osvalles.com

Orquestra
simfònica
del Vallès

1987 | 30 | 2017
any fent música

«Fes que no t'entabanin
falses icones d'auria joia.
Busca per sempre
la llum de dins, la confiança cega.»

Narcís Comadira,
Consell

I

Maurice Ravel (1875-1937)

Concert per a piano i orquestra en Sol major

I. Allegramente

II. Adagio assai

III. Presto

Michael Nyman (1944)

Suite per a piano i orquestra de 'The piano'

II

Steve Reich (1936)

Clapping music

John Adams (1947)

The chairman dances (foxtrot per a orquestra)

Maurice Ravel

Bolero

Durada aproximada: 90 minuts

Concert en col·laboració amb:

concurs internacional de piano
Ricard Viñes

Menys és més. Aquesta divisa, aplicable a tants aspectes de la vida, en música pot adoptar la forma, per exemple, del *Bolero*, l'obra de Maurice Ravel que, a partir de la seva estrena com a ballet el 1928, assoliria una popularitat que va sorprendre el compositor francès; no debades, pensava que es tractava d'una peça per a orquestra sense música. Amb la precisió minuciosa d'un rellotger, Ravel va crear un mecanisme perfecte a partir d'una pulsació rítmica immutable i un tema sinuós que, exposat primer per la flauta, va passant per diversos solistes i famílies de l'orquestra en un *crescendo* irresistible, per arribar, després d'una sobtada modulació, a una explosió orgiàstica.

Mínims recursos, màxim efecte: ¿és el *Bolero* una obra minimalista? La pregunta es podria fer a Michael Nyman, perquè el compositor britànic va ser el primer que va aplicar aquest terme en música per referir-se als creadors nord-americans que treballaven a partir d'estructures repetitives. L'etiqueta també s'ha aplicat al mateix Nyman, un músic que va començar a ser conegut gràcies a les seves bandes sonores per a Peter Greenaway. Seria, tanmateix, l'èxit de *The piano* (1993) el que li donaria celebritat mundial. En aquest film de Jane Campion, l'oscaritzada Holly Hunter interpreta una dona muda a la Nova Zelanda decimonònica que només es pot comunicar gràcies al seu piano. La història ajuda a fer que la música de Nyman, sense perdre el seu propulsiu sentit rítmic, agafi una volada quasi romàntica.

El piano és, per descomptat, el protagonista del *Concert en Sol major* (1929-1931) de Ravel, però sense que això resti responsabilitat a una orquestra guspirejant. Els moviments extrems, d'una colorista efervescència, són testimoni de l'influx que el contacte directe amb el jazz durant una gira pels Estats Units va deixar en Ravel, mentre que el moviment lent central conté un dels temes més bells mai escrits per a piano, una melodia quasi infinita amarada de pregona melangia.

Tornem, però, amb el minimalisme. Tot i que John Adams ja fa temps que ha anat més enllà d'aquesta etiqueta, es podria aplicar sense gaire recança a *The chairman dances* (1985). Aquest "foxtrot per a orquestra" està emparentat amb la primera òpera d'Adams, *Nixon in China*, un títol que va sorprendre per la temàtica triada: la visita del president nord-americà a Mao Zedong. Les danses no són tant un extracte de l'òpera, com un "escalfament" –en paraules del mateix compositor–, una exuberant fantasia orquestral, rica en energia i textures, i amb atractius tints nostàlgics.

Xavier Cester, crític musical

PROPER CONCERT

Passió segons sant Joan de Bach

DISSABTE, 07.04.18 — 18.30 h

Sala de Concerts

Assumpta Mateu, soprano; Gemma Coma-Alabert, mezzosoprano; Francisco Fernández-Rueda, tenor; Pau Bordas, baix; Cor Ciutat de Mataró, Cor Ciutat de Tarragona, Cor de Cambra de la Diputació de Girona, Cor Lieder Càmera, Orfeó Manresà, Coral de l'Escola de Música de Sant Feliu de Guíxols
Xavier Puig, director

Orquestra Simfònica del Vallès

J. S. Bach: *Passió segons sant Joan*, BWV 245

B. Vivancos: *Herr!*

O. Golijov: *Passió segons sant Marc* (*Lua descolorida*)

J. Vila: *In paradisum*

Preus: 18, 32, 39, 52 i 68 euros

Comparteix la teva experiència
del concert a Twitter:
#BoleroRavel_osv a
@osvalles